

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku B. B.
przy uczestnictwie J. B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt I Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawczyni 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adw. G.W. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie uczestnikowi postępowania w postępowaniu kasacyjnym nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W skardze kasacyjnej dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się na oczywistą zasadność skargi. Ma ona wynikać z rażącego naruszenia prawa materialnego i formalnego, a w szczególności przez brak ustalenia wartości nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego i wysokości nakładów na nią z majątku osobistego skarżącego. W skardze nie ma jednak przekonującego uzasadnienia tezy, że jest ona oczywiście uzasadniona - nie zawiera bowiem wyводу, który dowodziłby, że Sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy zinterpretował lub zastosował prawo. Ponadto oczywista zasadność miałyby wynikać z wadliwego ustalenia faktów (wartości nieruchomości oraz wysokości nakładów na nią), gdy tymczasem, ze względu na funkcję skargi kasacyjnej, kwestia ta w ogóle nie podlega kontroli w postępowaniu kasacyjnym. Nie doszło również do oczywistego naruszenia art. 212 k.c., ponieważ z przepisu tego nie wynika bezwzględny nakaz sprzedaży ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego, jeśli żaden z byłych małżonków nie chce ich przejąć w wyniku podziału majątku - sąd ma każdorazowo decydować z uwzględnieniem konkretnej sprawy, co też w tej sprawie miało miejsce.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania

aw

jw